

Reuerendi Patris P. Hieremiæ Drexelii e Societate Iesu Opera omnia

Duobus nunc Voluminibus comprehensa, & libellis ante hac non editis
aucta ; Illvstrata, Indicibvs Moralibus, Locorum S. Scripturæ, Capitalium
Mysteriorum fidei, Rerum, & Concionum quois anni tempore habendarum
; Congestis Et Compositis Methodo prorsus, alijs Auctoribus inusitata ; Sed
Theologis ...

Indicibvs Illvstratvs Et Avctvs Concionatoriis

Drexel, Jeremias

Antverpiæ, 1643

Sect. I. Locus Christi crucifixi tumulo Adami, & sacrificio Abraham initatus:
vinum myrrhatum, potus amarissimus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77031](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-77031)

De Christo moriente. Pars II. Caput VI.

357

tatus. Jam res in serium vertetur. Mortem non mimicam spectabimus. Theatrum alium est, quod orbi dabit spectaculum tragediarum cruentarum, patientiarum prolsus obstupescendus. Nos ordine per capita rerum ibimus, ipsam denique crucis supplicium, & prodigia mox via explicaturi. Hoc autem capite de vino myrrato, quod in monte propinatum, & de vestimentis ei detractis, quam poterimus brevissime differemus. Altiores sensus verbis haud erudiendos Lectoris contemplationi trademus.

§. I. Locus Christi crucifixi tumulo Adami & sacrificio
Abrahami initatus; vinum myrratum, potus
amarissimus.

Diebus decem ante diem mortis, decimo sexto
Martii, Christus ab Hieticho Hierosolymam
contendens, in itinere ad suos conversus, Ecce, inquit,
ascendimus Hierosolymam, & consummabuntur omnia, que
scripta sunt per prophetas de Filio hominis. Tradetur enim gen-
tibus, & illudetur, & flagellabitur, & confundetur. Verum, ô
bone Iesu, jam non amplius in itinere sumus, jam
montem ipsum concendimus; jam traditus est Filius
hominis, jam illusus, flagellatus, consputus; mors sola
restat. Horrendum crucis supplicium ante oculos sta-
tuit mons iste; Mons coagulatus, mons pinguis, mons, in quo
benplacitum est Deo morti Filium Dei.

Mons iste nunc urbe clauditur, olim extra urbem non procul ab ea distabat. Quod Joannes asserens, *Quia*, inquit, *prope civitatem erat locus, ubi crucifixus est IESVS.* Hunc montem magnum ille Abrahamus initavit, & velut in templum suo sacrificio conferavit. Hic immolandus Isaac jam ante impositus, jam gladio paratus ictum fatalem expectabat. Pro testimonio, dicit Augustinus his verbis: *Hieronymus presbyter scriptis se certissime ab antiquis & senioribus Iudeorum cognovisse, quod ibi immolatus sis Isaiae, ubi postea Christus crucifixus est.*

Ex. 13:21 *Iam si Isae, ubi postea Christus crucifixus est.*

Gen. 10:16 *Nontautum Isaiae hic immolatum, sed Adam * etiam hic sepulturum, & priscis Patribus tam Graecis quam Latinis plurimi docent. Inter hos Tertullianus, Origenes, Basilius, Athanasius, Ambrosius, qui eum locum Calviam appellatum ajunt a calva. Adami illius sepultri, quod caput humani generis sit. Congruabet certe, quemadmodum Ambrosius loquitur, ut ibi vita primaria locata esset in ventre, ubi fuerunt mortis exordia. Hac Augustinus articulare confirmans, *Etiam hoc, inquit, antiquorum res Iacob. 1:11 latrone referunt, quod & Adam primus homo in ipso loco, ubi crux fixa est, fuerit aliquando sepultus, & ideo Calvaria + locis 21: de dictum esse, quia caput humani generis ibi dicitur esse sepultum.**

Ex. 13:21 *Ter. p[ro]m. Et vere, fratres, non incongrue creditur, quia illi crederit me dicimus, ubi jacebat ego rotus. Et dignum erat, ut ubi occiderat humana superbia, ibi se inclinaret divina misericordia; & sanguis ille pretiosus etiam corporaliter pulverem antiquos peccatores, dum dignatur stillando contingere, redemisse credatur.*

Calvariae ets[em] caput humanum *Mons autem ille prius *Moria* dicebatur, hoc est, mons visionis; Abrahamus illum ob amplissimum prospectum appellavit, *Dominus viderit. Videlicet Deus obediens* *Gen. cap. 22:14 tiam Ilaaci erga patrem, patris erga Deum. Quam ergo cap. 28:28. terribilis est locus iste! non est hic aliud, nisi dominus Dei, & portat ets[em] uero Dominum, ut in libro 12:10. *Ubi enim vires plena-***

*Et Domini eis in vobis. Hic abor vita plantata,
hic scula Jacob erecta. Disabar hic locus à Pilati domo
passus mille trecentos viginti & unum, eratque antea
immundus, cadaverosis ossibus plenus, supplicis reo-
rum infamis & execrabilis, jam Servatoris morte colen-
dus & venerabilis. Hic myrra mons est, qui Christo
antequam in crucem tolleretur, potum propinavit am-
bitissimum. De quo Matthæus, Et dederunt, inquit, ei vi-
num bibere cum sella mixtum. Quod Marcus his verbis me-
morat: Et dabant ei bibere myrratum vinum. Vinum hoc
myrratum Christo porrebat, antequam in crucem
sufficeretur. Opinatur eruditiores aliqui, potum Do-
mino bis oblatum, priusquam figeretur cruci, & vinum*

A myrratum fuisse suave, à Christo amicis oblatum. Si quidem Hebreis mos erat generosus & dulce vinum capite damnatis propinare, prout monebantur à sapientissimo Rege: Date sacerdoti mōrentibus, & vinum his qui amaro sunt corde. Bibant & obliviscerantur egestatis suis, & doloris suis non recordentur amplius. A. Sunt, ut dixi, qui putent Christo geminum oblatum poculum, alterum felle corruptum, & hoc à Christo guttatum, alterum reputatum. Simon Cassianus censet cétaurium minus b, seu fel terra, herbam amarissimam in potum injectam. Sed probabilius est, domi fel verum militari perulantiam positionis commisit. Hic plura de his disputare, in cœs patienti Christo debitus vetat. Hoc esse veritatis judicamus. Patres prisci, & Cyrilus, Augustinus, Hieronymus, Euthymius, Theophylactus, Beda, myrrham fellis instar amaram Aserunt, Rufinus felle amariolem affirmat. Plinius, Theophrastus, aliisque ejusdemmodi Scriptores myrrham amaram, & ejus praestantiam ex amaritie probari ajunt. Accedunt oracula Prophetarum. Hebreus P̄stles, Sustinuit, ait, qui simul contristaretur, & a Prov. 6. 31. non fuit, & qui consolaretur, & non inveni: Et dederunt in v. 6. & 7. escam mean fel (fellis atidi particulis minutis & frustulis latim injectis) & in situ meā potaverunt me aceto & Quomodo nullus Christo consolator fuit, si amici tam pretiosum & dulce vinum obtulerunt? Sed neque Sibyllæ hunc felleum amatorem Christo ab hostibus oblatum tacuerunt. Laetantius variacione unius memorans, in escam fel, inquit, in potum dabant acetum. In hospitalitatē suis hanc monstrabant mensam e. Ita prisci Patres confirmant potum amarissimum Christo crucifigendo portentum. Sed addamus aliquid summarum de aceto, quod in ipsa cruce pendens ori admotum,

§. II. De aceto myrrhato, & damnatorum vino.

CVM Christus jam in crucem actum dixisset, **Sitio:** Ioan. cap. 19.
vers. 29.
Cas ergo erat positum, inquit Joannes, acero plenum
illi autem spongiam plenam acero, hyssopo & componentes, ob-
tulerunt ori equi. Nonnemo putat arundinem ex hyssop-
po fuisse, cum in Palæstina ad insigniorē altitudinem fuisse diffi-
cile sit. Quia de re
exrescat. Alii censent spongiam non acero tantum, sed
etiam hyssopi succo tinetam. Sed longe credibilius est
spongiam hyssopi criminē ad periculam illam seu cala-
mum alligatam. Cur autem acetum præbitum? **Certo:** pug. 1000.
Et in ista do-
non fistendo sanguini, nec producenda vita, sed odio &
hostiis plura. *** Christo**
illusioni augenda. Rex celi opprobrium hominum & abje-
ctio plebis fuit. Clatissime Lucas, illudebant autem ei &
milites, inquit, accidentes & acetum offertentes ei. Nos larco-
nibus rotæ jam implexis frigidam damus peten-
tibus, orbis Servatori negatur. Sicut ergo Christo na-
scienti defuit calida; ita morienti frigida.

Porro spongia & vas acetum plenum in eum aderant usum, ut milites crucifigentes tergerent has manus spongiam, crucifixorum autem vulnera. Acerunt sed aquâ militum potus fuit crucifigentium, & suspensa corpore custodientium. Res certa, pricis hunc militibus fuisse porum, qui proprio nomine dicebatur Posca. Suum ergo acetum, sed non, ut solebant, militum porrexerunt milites illudendo Christo.

Mos vini aromatitiae porrigitur reis alii erat in solatum, sic in tormentum. Volutum namque Dominus Jesus sentire se mori membris omnibus. Nam ecce iam stus volunt lingua ipsa flagellatur & crucifigitur. Nos membris omnibus peccamus: idcirco volut Servator membris omnibus cruciati, ut esset ad peccandi modum, peccati supplicium. Jam denum protoplasti Adami pomum emergit. Nam, quod Hieronymus dixit, hoc acetum succus letalis pomum abstergitur. Sed & uva illa praegrandis veste deportata, lacrymis sudavit amarisimis, liquideam post iter hoc difficultatum tam triste nectar infunditur. Jacobabatur olim proverbium inter Hebreos, Hieremias tefla.